

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Jozefa Kanderu a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci proti obvinenému **T.D.**, pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, vedenej na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 1 TdoV 12/2008, o vylúčení predsedu senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na základe námietky zaujatosti vznesenej obvineným, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9. apríla 2009 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. predseda senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Harald Stiffel **nie je v y l ú č e n ý** z vykonávania úkonov trestného konania v trestnejveci obvineného T.D., vedenej na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 1 Tdo V 12/2008.

O d ô v o d n e n i e :

Obvinený T.D. bol rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13. septembra 2005, sp. zn. 2 T 1/05, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. júla 2006 uznaný vinným zo spáchania trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov so zaradením pre jeho výkon do II. nápravno-výchovnej skupiny (§ 39a ods. 3 Tr. zák.). Súčasne mu bolo uložené aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou a bol zaviazaný k povinnosti na náhradu škody poškodenému M.K. v sume 5 744 Sk.

V uvedenej trestnej veci T.D. podal vo vlastnom mene na Krajskom súde v Banskej Bystrici dňa 3. septembra 2008 dovolanie, ktoré bolo dňa 27. októbra 2008 predložené Najvyššiemu súde Slovenskej republiky.

Predseda senátu najvyššieho súdu listom zo dňa 27. januára 2009 obvineného upozornil na zákonnú podmienku ustanovenia § 373 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého obvinený môže podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu. Súčasne ho v zmysle § 379 ods. 1 Tr. por. vyzval, aby si v lehote do 9. marca 2009 obhajcu zvolil, pretože opatrenie predsedu senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22. septembra 2008, ktorým mu bol obhajca ustanovený, je v rozpore so zákonom. Preto, ak v uvedenej lehote procesný nedostatok neodstráni, bude jeho dovolanie z formálnych dôvodov odmietnuté (§ 382 písm. d/ Tr. por.).

V nadväznosti na to obvinený podaním zo dňa 27. februára 2009, voči predsedovi senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Haraldovi Stiffelovi vzniesol námietku zaujatosti.

V pomerne rozsiahlom odôvodnení žiadosti na vylúčenie predsedu senátu z vykonávania úkonov v dovolacom konaní v podstate uviedol, že s výzvou predsedu senátu zo dňa 27. januára 2009 sa nestotožnil, pretože neuznanie opatrenia predsedu krajského súdu, ktorým mu bol obhajca ustanovený a požiadavku, aby si obhajcu na podanie dovolania zvolil, považuje za postup diskriminačný a obmedzujúci jeho právo na obhajobu.

Pre úplnosť treba uviesť, že podpredsedníčka Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zastupujúca jeho predsedu (keďže svoje podanie z 27. februára 2009 obvinený adresoval predsedovi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky) mu listom zo dňa 4. marca 2009 oznámila, že postup predsedu senátu považuje za správny a v súlade s judikatúrou trestno-právneho kolégia. Súčasne ho poučila aj o možnosti splnomocniť na zastupovanie v trestnom konaní na podanie dovolania aj obhajcu, ktorý mu bol ustanovený opatrením krajského súdu zo dňa 22. septembra 2008.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade námietky zaujatosti vznesenej obvineným voči predsedovi senátu tohto súdu preskúmal spisový materiál a nezistil žiaden dôvod, pre ktorý predseda senátu JUDr. Harald Stiffel, by bol vylúčený z vykonávania úkonov dovolacieho konania v posudzovanej veci.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por., z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny

úradník, súdny tajomník a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezáujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Zákon taxatívne vypočítava dôvody, pre ktoré možno mať pochybnosti o nezáujatosti toho ktorého orgánu činného v trestnom konaní, a v dôsledku existencie ktorých je preto vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania. Rozhodnutie o vylúčení sudcu z dôvodov uvedených v § 31 Tr. por. predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi s tým, že príslušnosť súdu aj sudcu ustanoví zákon. Vzhľadom na uvedené možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci iba celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi bránia rozhodovať v súlade so zákonom spravodlivo a nezáujato.

Uplatnenie inštitútu § 31 ods. 1 Tr. por., o ktorý oprel obvinený svoju námietku zaujatosti, prichádza do úvahy len vtedy, ak je existencia pomeru, vzbudzujúceho pochybnosť o nezáujatosti úradnej osoby pre jej pomer k veci, k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, prípadne k ich zástupcom, splnomocnencom a obhajcom preukázaná. Pre taký záver nepostačuje len subjektívna domnienka obvineného, založená na skutočnosti, že predseda senátu vyzval obvineného na odstránenie nedostatkov podaného dovolania, pričom treba zdôrazniť, že takýto jeho postup bol procesne správny a v súlade so zákonom.

V predmetnej veci obvinený T.D. svoju všeobecnú námietku nepodložil žiadnou konkrétnou skutočnosťou alebo dôkazom, ktoré by mohli v danom prípade spochybňovať objektivitu a nestrannosť predsedu senátu JUDr. Haralda Stiffela. Odôvodnenie jeho námietky zaujatosti, tak ako ho formuloval vo svojom podaní zo dňa 27. februára 2009 je príliš všeobecné a nekonkrétne, nepodložené žiadnymi objektívnymi skutočnosťami.

So zreteľom na uvedené skutočnosti najvyšší súd nepovažoval tvrdenie, uvedené v odôvodnení námietky zaujatosti obvineného za opodstatnené a spôsobilé na vyvodenie záveru o zaujatosti sudcu JUDr. Haralda Stiffela. Preskúmaním veci neboli zistené ani žiadne iné zákonom predpokladané dôvody pre jeho vylúčenie z vykonávania procesných úkonov v predmetnej trestnej veci.

S ohľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že menovaný predseda senátu tohto súdu z vykonávania úkonov trestného konania v predmetnej trestnej veci nie je vylúčený.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave, 9. apríla 2009

JUDr. Pavol T o m a n , v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová